

TROBEN UNA NOVEL·LA INÈDITA DE MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN

- || L'editorial Navona publicarà a la tardor d'enguany una novel·la totalment inèdita de Manuel Vázquez Montalbán, en la qual l'autor va canviar noms de personatges i indrets per saltar-se la censura.
- || La novel·la, la primera que va escriure el cèlebre autor barceloní, l'ha trobada José Colmeiro, expert en l'obra de Montalbán i professor de Filologia Hispànica a la Universitat d'Auckland, Nova Zelanda.

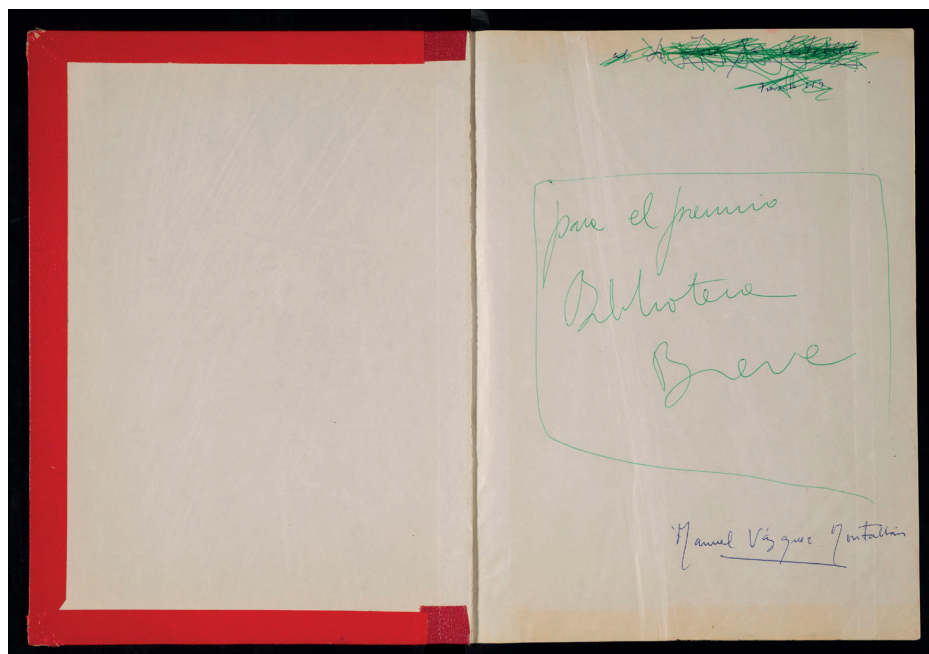
José Colmeiro va descobrir per casualitat la novel·la entre els documents del Fons Manuel Vázquez Montalbán (on es conserva tota l'obra de creació literària de l'autor) a la Biblioteca de Catalunya. El material, que havia estat lliurat per la família de l'escriptor el 2016, no s'havia posat a disposició dels estudiosos fins el 2020, un cop acabada la catalogació. Passada la pandèmia i les seves restriccions, el professor Colmeiro va poder viatjar a Barcelona i va ser aleshores que va tenir lloc l'extraordinària troballa. La novel·la era en una de les caixes del Fons, catalogada amb l'etiqueta "1962-65", cosa que certifica que efectivament, som davant de la primera obra literària de Vázquez Montalbán. En aquells anys, l'autor només havia publicat un llibre d'assaig, *Informe sobre la información* (1963), i encara faltaven uns anys per a la publicació del seu primer llibre de poesia -*Una educación sentimental* (1967)- i de les seves primeres obres de narrativa, *Recordando a Dardé* (1969) i *Yo maté a Kennedy* (1972).

Un cop escrita, Vázquez Montalbán va presentar aquesta novel·la al premi Biblioteca Breve, com apareix escrit a la primera pàgina del manuscrit ara trobat, i no va guanyar-lo. A partir d'aleshores, l'obra va quedar apartada en un calaix per raons que no es coneixen. El mateix Vázquez Montalbán mai no en va explicar res i, per tant, la seva família mai no va saber ni tan sols que el manuscrit existia.

Malgrat tot, som davant un descobriment de summa importància no només perquè és la primera novel·la de l'autor, sinó perquè es tracta d'una història extraordinària i vibrant, narrada en primera persona, en la qual el protagonista és clarament un *alter-ego* de l'autor. S'hi descriu com era la Barcelona dels anys 60, que queda retratada de manera mordaç i despietada, i es parla amb cruesa de la vida a la presó i la lluita anti-franquista en la clandestinitat. El text és una troballa de màxima transcendència també perquè dona pistes definitives sobre la vida de l'escriptor i, llegint-la, hom veu que hi anticipa el seu estil madur i inconfusible, ple d'ironia i amb una crítica social insubornable. El talent literari de Vázquez Montalbán hi apareix, per primer cop, amb tota la seva força i brillantor, un talent que l'ha convertit en una de les grans veus de la literatura espanyola i europea del segle passat.

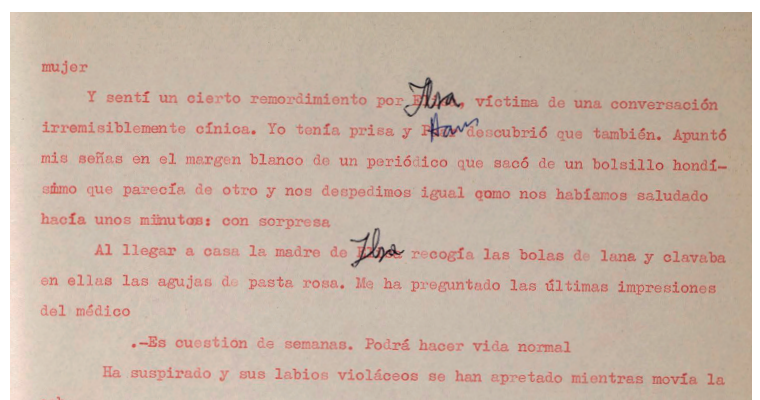
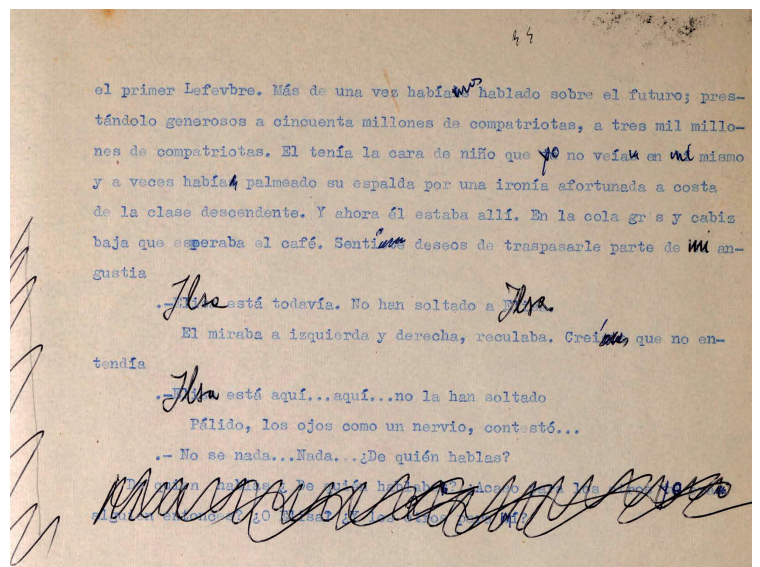
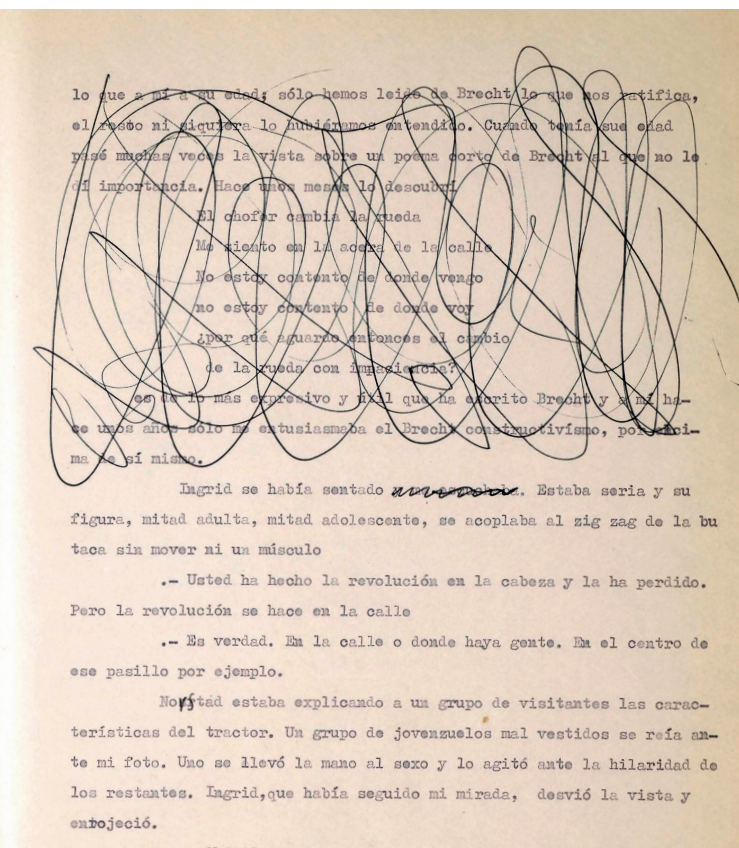

Cobertes i guardes del manuscrit trobat a la Biblioteca de Catalunya.

Per tal d'esquivar la censura franquista, Vázquez Montalbán va posar noms europeus als personatges d'aquesta novel·la, com Admunsen, Ilsa o Laarsen i tot i que la ciutat on tanscorre l'acció és clarament Barcelona, ell l'anomena Leiden, una petita ciutat dels Països Baixos. El canvi de noms i indrets era un mecanisme típic dels escriptors i periodistes de l'època per saltar-se la censura franquista, i és evident que, llegint la novel·la, Vázquez Montalbán això ho tenia totalment present. El manuscrit trobat, totalment acabat, va ser escrit en una màquina d'escriure tradicional a tres tintes (negra, blava i vermella) i corregit després a mà pel propi autor, cosa que certifica que el text va ser revisat i enllestit pel mateix Manuel Vázquez Montalbán abans de presentar-lo al premi Biblioteca Breve, molt probablement entre els anys 1964 i 1966.

Per l'escriptor Daniel Vázquez Sallés, fill de Vázquez Montalbán i responsable de la gestió de l'obra de son pare, es tracta d' "una novel·la que m'ha recordat els seus millors textos. És una troballa fonamental per entendre l'obra del meu pare". Per José Colmeiro, que és qui va trobar el manuscrit i que s'encarregarà de l'edició de l'obra, aquest text "representa una caixa negra fascinant de l'escriptor, que ens avança de manera embrionària les preocupacions, els temes i les obsessions que desenvoluparà al llarg de la seva prolífica i variada carrera literària. Per Ernest Folch, editor de Navona, l'editorial que publicarà aquesta obra "estem davant d'un dels aconteixements editorials més importants dels últims anys."

Detalls de les pàgines del manuscrit on es veuen les correccions de l'autor sobre el paper, mecanografiat en tres tintes.

La publicació d'aquesta obra cal emmarcar-la dins de la recuperació sistemàtica que està fent Editorial Navona d'una part important del fons editorial de Vázquez Montalbán. El maig de 2022 es va reeditar amb gran èxit l'*Autobiografía del general Franco* y recentment, Navona ha publicat dues novel·les fonamentals com són *Los alegres muchachos de Atzavara* i *El estrangulador*. El juny que ve, Folch&Folch publicarà la cèlebre *Crónica sentimental de la transición*, descatalogada des de fa molts anys.

Declaracions

«Una novel·la que m'ha recordat els seus millors textos i una troballa fonamental per entendre l'obra del meu pare.»

Daniel Vázquez Sallés,
escriptor i fill de Manuel Vázquez Montalbán.

«Una *caixa negra* fascinant de l'escriptor, que ens avança de manera embrionària les preocupacions, els temes i les obsessions que desenvoluparà al llarg de la seva prolífica i variada carrera literària.»

José Colmeiro, expert en l'obra de Montalbán.

«Un dels aconteixements editorials més importants dels últims anys».

Ernest Folch, editor de Navona.

Pròximament Navona informarà de més detalls del llançament.

Navona

Contacte premsa:

Xènia Bussé | xbusse@navonaed.com | mòbil 678166713